

O VELEBNÉ SVÁTOSTI PANGE, LINGUA

Zpí - vej, ja - zyk, nej - slav - něj - ší Tě - la Kris - ta taj - no - sti

a je - ho kr - ve nej - draž - ší, nám vy - lí - té v hoj - no - sti

z plo - du ži - vo - ta čis - té - ho k spa - se - ní li - du své - ho.

1. Zpívej, jazyk, nejslavnější
Těla Krista tajnosti
a jeho krve nejdražší,
nám vylité v hojnosti
z plodu života čistého
k spasení lidu svého.

3. V nejposlednější večeři
posadiv se s bratřími,
zachoval obyčej starý
v pokrmův nařízení.
Pokrm všem bratřím dvanácti
dal se samého jísti.

5. Tyto svátosti velebné
uctivě se klanějme,
učení starozákonné
na stranu poodložme,
víro, přispoř tvé sprostnosti
smyslů nestatečnosti.

2. Nám jest zrozen, nám jest i dán
z Panny nepoškvrněné
a v světě obcující Pán
v setbě slova semene
svou práci dokonal snažně,
divným řádem příkladně.

4. Slovo-tělo chleba podstatný
slovem v tělo obracuje,
víno v krev Krista změněný
čitelnost převyšuje,
k upevnění srdce tvého,
samá víro, tvrd' toho.

6. Bohu Otci, jeho Synu
buď chvála i zpívání,
spasení, čest, moc sluší mu,
ať nám dá požehnání,
od obou pocházícímu
díka Duchu svatému.